

[Per Hækkerup.]

vi tidligere har kunnet konstatere i hvert fald hos nogle af medlemslandene i de syv. Den højtærede udenrigsminister sagde i sin redegørelse, at problemet de seks og de syv ikke bare kan betragtes som et økonomisk problem, men at de forhold, der har været bestemmende for manglende forbindelse mellem de seks og de syv, også har været af almen politisk karakter, og det tror jeg er rigtigt. Men netop når det er rigtigt, må man have lov til at spørge sig selv, om så ikke udviklingen med sammenbruddet af topmødet i Paris kan have bidraget til at skabe en lidt bedre politisk fornemmelse af, at det er nødvendigt at søge at modvirke et opstående modsætningsforhold eller afstand mellem de seks og de syv, og altså begrunde en forhåbning om, at det må lykkes at nå frem til en midlertidig løsning, der igen senere kan bane vej for en mere permanent løsning.

Endelig vil jeg gerne gøre en bemærkning om OEEC og dens efterfølger OECD. Som udviklingen har formet sig, er det jo klart, at OEEC ikke kan leve videre på det hidtidige grundlag. I ikke ringe udstrækning er den målsætning, der lå bag dannelsen af OEEC, blevet opfyldt; derfor er det naturligt, at man overvejer, på hvilken måde arbejdet kan føres videre, således at man kan komme længere i et økonomisk samarbejde af forskelligartet karakter uden at give afkald på de fordele, der er opnået gennem det hidtidige OEEC-samarbejde. I den henseende er det naturligvis af den allerstørste betydning, at USA og Canada kommer med, og jeg tror, det er en mulighed, der vil blive hilset med tilfredshed fra alle sider. Men det lader sig jo ikke bestride, at i det øjeblik OEEC udvides fra at være en europæisk organisation til at være en europæisk-amerikansk organisation, opstår der visse problemer, derunder dels problemet om, hvorvidt de fordele, vi havde opnået gennem OEEC, skulle gå tabt, og dels spørgsmålet om, hvorvidt vi inden for den nye organisation vil få mulighed for at fortsætte et regionalt europæisk samarbejde på det økonomiske område.

Den rapport, som de såkaldte „fire vise“

har afgivet med forslag om oprettelse af den nye organisation, gav jo i og for sig ikke alt for store forhåbninger om, at det skulle lykkes at redde, om jeg så må sige, alt over fra OEEC og samtidig give mulighed for et fortsat regionalt europæisk samarbejde. Jeg har forstået, at de forslag, der blev fremsat fra schweizisk side til forhandling omkring den fremtidige samarbejdsorganisation, i sine hovedsynspunkter netop sigtede til at opnå de to fordele, som jeg her har nævnt man ellers kunne frygte ville gå tabt, og jeg har forstået, at det schweiziske forslag i ikke ringe udstrækning nød støtte fra de øvrige små europæiske landes side. Jeg mener også at have forstået efter det communiqué, der er udsendt efter de nylig afsluttede forhandlinger i Paris, at man er nået et skridt frem i den retning, som det schweiziske forslag pegede på, og at man har nærmet sig en kompromisløsning imellem, skal vi kalde det et europæisk og et amerikansk synspunkt. Jeg opfatter også den højtærede udenrigsministers udtalelse i den retning, og hvis jeg må sige det, opfatter jeg også den omstændighed, at den højtærede udenrigsminister modtog den ærefulde opfordring til at blive formand for udvalget — som jeg gerne vil lykønske ministeren til — som udtryk for, at den højtærede minister vurderer situationen derhen, at der i alt fald skulle være acceptable muligheder for en løsning, der i tilstrækkelig grad imødekommer også de danske synspunkter.

Per Federspiel: Jeg vil gerne takke den højtærede udenrigsminister for den meget fyldige, nøgterne redegørelse for regeringens syn på den aktuelle udenrigspolitiske situation.

I store træk kan jeg tilslutte mig ministerens bedømmelse af konsekvenserne af topmødet. Der er vel ingen grund til at overdramatisere den situation, som opstod, efter at disse forhandlinger brød sammen; man kan vel sige det sådan, at vi er kun tilbage, hvor vi var før. Men på den anden side er der heller ingen anledning til særlig beroligelse. Det vil sige, at vi er tilbage i en situation af konstant spænding, ufordragelighed, mellem øst og vest uden